

foreliggende Adresse. Jeg seer deri, om ikke en Anerkjendelse af, at der forøvrigt kunde være Anledning til at udtale Mistillid fra Thingets Side mod Ministeriet, saa finder jeg dog en Antydning deraf, idet det nemlig kun er under de særegne nuværende vanskelige Forhold at man finder det utiltraadeligt, at udtale en saadan Mistillid; der peges hen paa, at man under almindelige Forhold, naar Forholdene stillede sig mindre ugunstige, da ikke kunde være nogen Betænkkelighed ved at udtale et Mistillids-Botum. Det er af den høitærede Proponent endvidere udtalt, at efter hans Opfattelse har den her stedfundne Discussion dog bragt til det Resultat, at den kongelige Kundgjørelse opfattes paa en noget anden Maade end tidligere, førend denne Discussion, — at der fra Ministeriets Side var givet Oplysninger, var stæet Udtalelser, som have virket beroligende for Thinget. Jeg maa i saa Henseende udtale min modsatte Anskuelse; Forholdene staae for mig aldeles paa samme Maade, som forinden denne Forhandling fandt Sted; der er Intet fra Ministeriets Side fremkommet, der i mindste Maade kunde tjene til at retfærdiggjøre eller endog stige til at retfærdiggjøre det Skete. Der er intet Tilfald givet, der er ingen Udsetelse for Fremtiden, der i mindste Maade kunde egne sig til at berolige eller borttage den Betyrning, hvormed Fremtiden imødesees. Heller ikke er der under de stedfundne Forhandlinger fra Thingets Medlemmers Side anført Noget, der efter mit Skøn nu skulde stille Forholdene anderledes, eller som kunde vise, at Thinget nu var kommet til den Erkjendelse, at det maaffee dog var noget vel stærkt eller voveligt nu at ville udtale sin Mistillid til Ministeriet. Heller ikke har den Discussion, som her har fundet Sted, givet Anledning til at antage, at Thingets Majoritet ikke skulde samstemme med Adressens Indhold (Hør!). Jeg vil indrømme, at vi som Forslagsstillere kunne være tilbøielige til at see en Samstemning der, hvor den ikke findes (Hør!); men paa den anden Side veed jeg ogsaa, at Ministeriet paa sin Side vil kunne være tilbøieligt til ikke at see en Samstemning der, hvor den dog muligviis findes (Ja! Hør!), og, hvor upartiff Mini-

steriet end i saa Henseende kunde være, tør jeg dog roligt, efter de Forhandlinger, som her have fundet Sted, overlade Dommen og Afgjørelsen til Ministeriet selv (Ja!), og det Resultat troer jeg dog altsaa, at disse Forhandlinger have ført os til, at, skulde Ministeriet i saa Henseende have havt Illusioner, maae disse Illusioner nu være forsvundne (Ja! Ja!). Imidlertid har det virkelig sin store Betydning, at Forslaget til den Dagsorden, som her foreligger, er fremkommet fra den høitærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Tillisch), den forhenværende slesvigske Minister. Om hans trofaste danske Sind kan der ingen Tvivl være; vi maae erkjende, at han staaer Forholdene nærmere end vi, endvidere maae vi ogsaa erkjende, at, skulde Tilliden til Ministeriet vækkes, skulde den Tillid, som efter min Overbeviisning er bortet, atter vende tilbage ved Indtrædelsen af nye Medlemmer i Ministeriet, da er det fornemmelig ham, som vilde kunne bidrage til igjen at vække og styrke en saadan Tillid (Saa! Na!). Endvidere forekommer det mig klart, jeg nærer derom ikke allermindste Tvivl, at den ærede Rigsdagsmand jo ved at foreslaae en saadan motiveret Dagsorden fuldeligen maa have været sig bevidst, og i sin Tid heller ikke vil unddrage sig for det Ansvar, han derved paatager sig ligeoverfor Folket (Hør!) derved, at han fraraader os i dette Dieblik at udtale det, som ligger os Alle paa Sinde, at udtale hvad Sandhed er; han stiller sig, om jeg saa maa sige, som Borgen for, at det, for Dieblicket ikke at indgive en Adresse, er det, som er Fædrelandet tjenligst. Jeg indseer fuldtvel, at, efterat Forslaget fra den høitagtede Rigsdagsmand til en saadan Dagsorden er fremkommet, stiller Sagen sig noget anderledes end tidligere; jeg formoder, at ikke Faa af Thingets Medlemmer, der tidligere uden Betænkning vilde have givet deres Stemme til den foreliggende Adresse, nu ville vakte, nu ville være uvisse om, hvilken Beslutning de skulle tage, og at de muligens ville være meest tilbøielige til at stemme for den motiverede Dagsorden. Ogsaa for mig er dette Valg ikke let; jeg er af den Formening, at vi her ere stillede imellem enten et